

טיול בארה"ב – מאי-יוני 2017

ד"ר גבריאלה עילם

טיול באזורים עם טבע מדהים.

פרק 4

קולורדו ספרינגס, גן האלים וחזרה לדנבר

Colorado Springs → Garden of The Gods → Denver, Colorado

6.6.2017 יום ג'

בערב הגענו לקולורדו ספרינגס, למלון שהזמנו (דרך אתר האינטרנט של המלון, כפי שאני מזמינה תמיד את כל החדרים בבתי המלון). החדר הנגיש לכאורה היה קטנטן וממש לא מתאים לאדם בכיסא גלגלים. בקבלה הבינו מיד שהחדר אינו מתאים וחיפשו עבורנו משהו יותר מרווח. היה קשה למצוא חדר נגיש פנוי במלונות שבסביבה. בסופו של דבר מצאו לנו מלון סמוך עם חדר מרווח אך לא ממש מתאים לאדם בכיסא גלגלים. השעה כבר הייתה מאוחרת והחלטנו להישאר.

המלון מאד עממי, שוקק חיים, ואנשים בכל גיל. במרכז הלובי מסעדה ובצמוד בריכת שחיה מלאה בילדים שמחים ורועשים. זוהי עבורנו חוויה חביבה ושונה. אלא שמבחינת החדר זו פשרה בעייתית מאד עבורי. כדי שאוכל איכשהו להשתמש בשירותים שבחדר יצאנו מהמלון וקינינו בוולמארט Walmart הסמוך מגביה למושב אסלה. גם כך זו בעיה כי אין במה לאחוז ומאד קשה לי לקום מהמושב. אני כל הזמן מאלתרת ומאד מתאמצת וחוששת בכל פעם שמא לא אוכל לקום בכלל. המיטה גבוהה מאד ולבקשתי הורידו את הבסיס כך שהגובה אפשרי אם כי קצת נמוך מדי בשבילי ומאד קשה לי לקום ממנה.

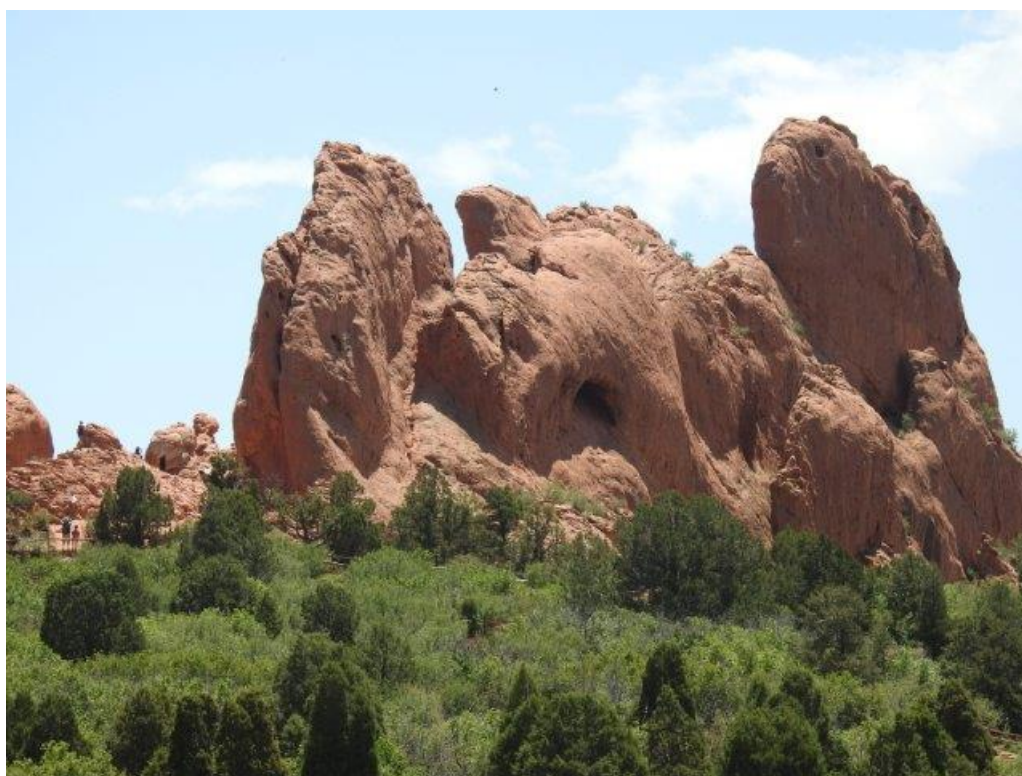
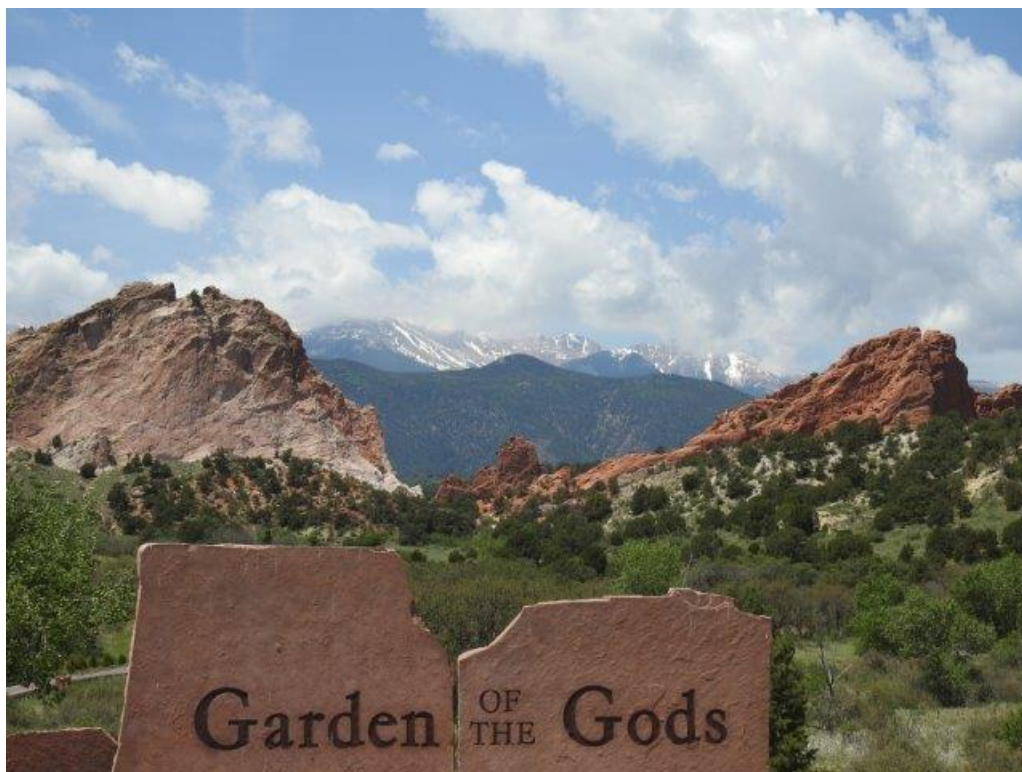
בקיצור הצלחנו להתארגן איכשהו אבל נדרשים ממני הרבה יותר מדי מאמצים פיזיים בחדר. נשארים כאן 3 לילות ונשאיר להם את המגביה למושב אסלה כי אין לנו מה לעשות איתו בהמשך הטיול.

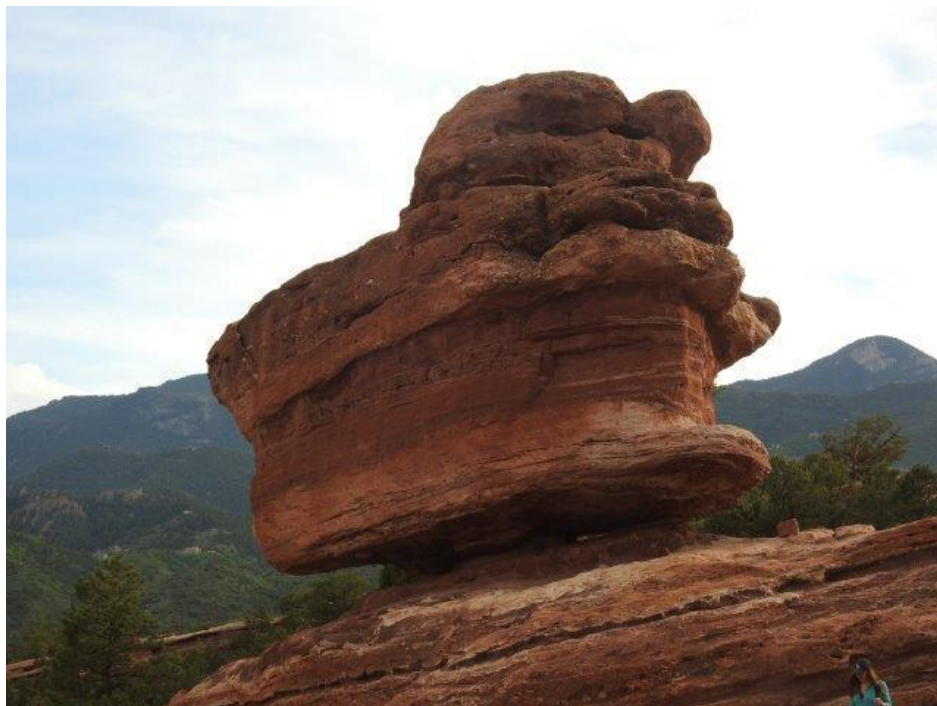
אמנם לפני שיצאנו לטיול הבטחתי לעצמי שלא אוותר על מה שאני ממש צריכה מבחינה פיזית. אבל מסתבר שבמציאות אין מנוס מאלתורים (או שנשארים בבית מתחת לשטיח...)

מקווה שהטיולים בסביבה יחפו קצת על הקושי. בכל אופן לפחות מההיבט האנושי קבלו אותנו מאד יפה במלון הזה.

7.6.2017 יום ד'

יום נהדר. בבוקר שמש ואנחנו מטיילים בגן האלים Garden of the Gods ברכב וגם ברגל בשבילי הגן. ממש מדהים. הרים אדומים מפוסלים ענקיים.

אח"כ נסענו לטייל בהרים סביב ופתאום בלי ששמנו לב היינו תחת ענן שחור גדול. התחיל לטפטף אז החלטנו לוותר על ההרים. עצרנו במסעדה לצד הדרך וברגע שנכנסנו התחיל לרדת ברד חזק.

ובמסעדה: אפשר לאכול. אפשר גם לטעום ולקנות מבחר מיינות קולורדו. בנוסף בצד אחד של אולם המסעדה מוכרים חולצות, בחלק אחר של האולם אפשר לקנות כל מיני מזכרות שקשורות בעיקר לבר ולבירה ודומה.

כשהתיישבנו במסעדה יצאו זוג שסיימו לאכול, ניגשו אלי וספרו לי שהם אכלו עכשיו מנות דג מעולות. ניסיתי וסוג הדג שאכלתי באמת היה טעים מאד. בינתיים קצת נרגע הברד והגשם וכשיצאנו מהמסעדה המשכנו לנסוע מעט הלאה לכיוון שהשמיים הראו כמה סימנים של כחול.

בהמשך הדרך הגענו למקום שמוכרים בו אבנים מסוגים שונים, בעיקר גדולות ובינוניות.

אני מאד אוהבת אבני חן שונות ובכל מקום שיש אבנים כמו שראינו (גם אם זה למטרה מסחרית) בשבילי זו חגיגה בלב. לא יודעת להסביר את הקשר הרגשי שלי לאבנים וליופי הפנימי והחיצוני שהן מקרינות. כל התכשיטים שאני מכינה לעצמי הם מחתיכות קטנות של אבני חן כאלה.

בהמשך הדרך שותים קפה בסטארבקס. נוסעים בתוך נופים מדהימים מכל סוג אפשרי. הרים ירוקים ושלג ופרות ובתים וגם יישובים ממש חביבים.

כשהחלטנו לחזור שוב כיסו את השמיים העננים השחורים וכך נסענו חלק מהדרך בברד סוחף. אח"כ הפסיק הברד. קצת יצאה שמש וחזרנו לעוד סיבוב מדהים בגן האלים.

8.6.2017 יום ה'

בבוקר שוב יפה בחוץ ואנחנו יוצאים לעוד טיול באזור היפהפה הזה שסביב קולורדו ספרינגס.

כל הזמן מעניין וכמה כיף שיעקב אשף בנהיגה.

9.6.2017 יום ו'

יוצאים מקולורדו ספרינגס בדרכנו לדנבר.

10.6.2017 יום שבת

שבת בדנבר. בין לבין אני כבר קצת מארגנת אריזה אחרי שחיינו לנו כמעט חודש כמו צוענים.

אחרי ארוחת בוקר קלה יוצאים לכבוש את העיר. ברחוב כאן נראה כל הזמן כאילו פורים. מגוון טיפוסים ותלבושות.

הלכנו מהמלון ברחובות העיר ודרך הפארק עד המוזיאון לאמנות. הבניין מאד מרשים. שם צפינו בתערוכה (מתחלפת) על המיתוס האמריקאי של המערב הפרוע, בעיקר לפי סרטים, גם לפי ציורי שמן ועוד. יפה וממש מעניין. סרטי המערב הפרוע עם שחקנים מוכרים. התערוכה כולה מתייחסת לקשר של המסר והסיפור של כל סרט לתקופה שבה הופק ולהשפעת המסרים בכל סרט על הציבור האמריקאי. דמות הקאובוי כפי שהוצגה והשתנתה במהלך ההיסטוריה בארה"ב. דמות האינדיאני כפי שהוצגה בסרטים בתקופות שונות. לדוגמא: לפני ואחרי מלחמת העולם השנייה. שנות השישים והשבעים שבהן חל שינוי בחקיקה לאחר שנשים, שחורים, ומיעוטים שונים נאבקו לזכות בשוויון זכויות ועוד. ואיך הדמויות האלה שהן חלק מהמורשת שספגו דורות של אמריקאים לא ממש (יותר נכון ממש לא) תואמים בהכרח את העובדות. ראינו סרטים כל כך מוכרים. היה חבל לעזוב.

בהמשך היום טיילנו ברחובות מרכז העיר (הדאוונטאון) של דנבר. נהנינו מהטיפוסים המגוונים ומהתחושה שגם ההומלסים (מאיפה הגיעו לכאן כל כך הרבה? פשוט קשה להאמין) שמחים כאן ביום שמש. נהניתי מהלבוש המגוון שמשולב גם בשיער פרוע (או צמות לבנים), והתנהגות לעתים מזרה (שמחים? מסוממים? סתם מרגישים חופשי? אין לי מושג...). ליד מגדל השעון יש מתחם עם משחקים חופשיים/חינמיים (מיני גולף, פינגפונג, קוביות לבניית מגדלים ועוד). הכל חופשי מטעם לשכת המסחר העירונית אולי גם העירייה. מוכרים במקום גם בירה וקצת אוכל. תזמורת מנגנת ועושים שמח. לא האמנתי כמה השתלבנו בקלות. יעקב צילם ואני שרתי עם הנגנים והזמרים.

לנו כתיירים שמח כאן בעיר הזו וכמובן בעונה הזו, כי בדנבר רוב השנה קור כלבים. מניחה שחלק מהבידור הסביבתי זה כמו לחלק עוגות ויין וזה אולי עוזר לשלטון "להרדים" את ההמונים. אולי. וגם לאן הולכים כל ההומלסים ואלה שנראים כמו הומלסים כשרוב השנה קר כאן מאד ואי אפשר להתמקם ולישון במדשאות שבגן הציבור או על המדרכות. לא יודעת...

11.6.2017 יום א'

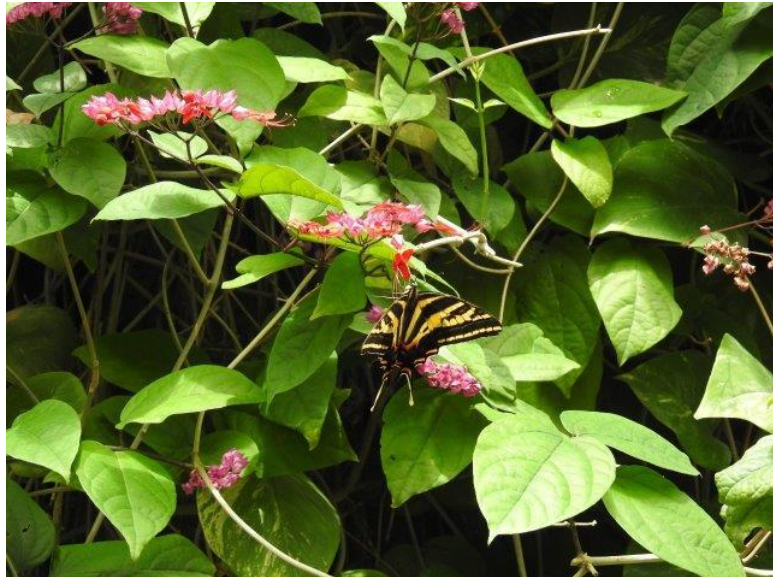
היום החלטנו לנסוע לבקר במוזיאון הפרפרים הנמצא כ-15 דקות נסיעה ממרכז העיר דנבר.

כתובת: Butterfly Pavilion, 6252 W 104th Ave, Westminster, CO

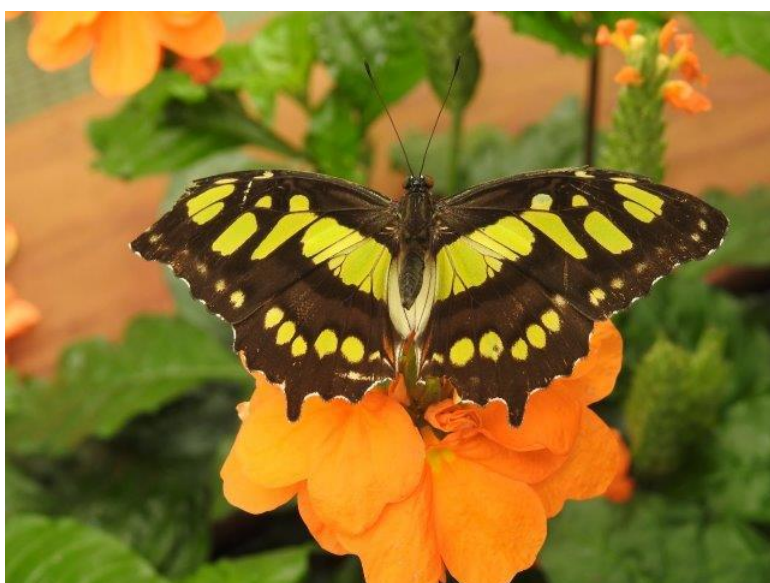
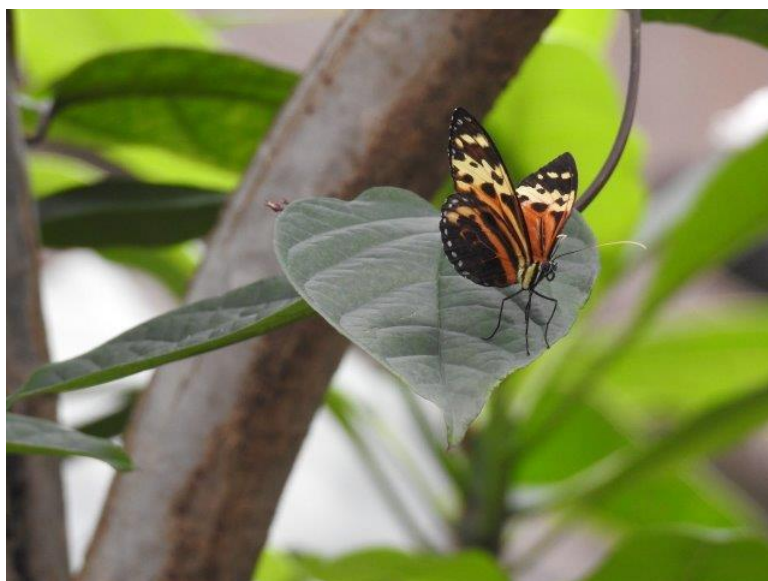
מקום קסם שבו מסתובבים בתוך גן טרופי גדול וסגור שמאות פרפרים מתעופפים בו. ממש חוויה בלתי נשכחת. המקום מלא בילדים ובהורים. לא ברור מי נהנה יותר. לא רצינו לעזוב.

כמה תמונות לטעימה קלה מהחוויה הגדולה:

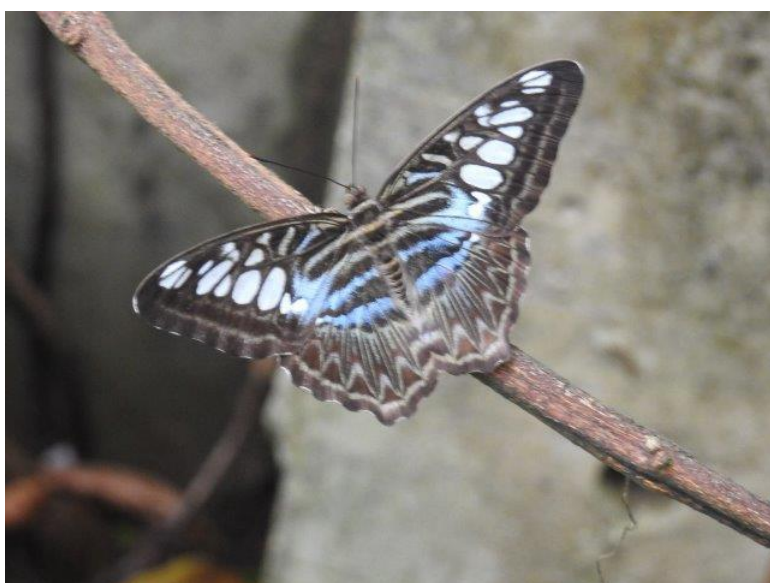
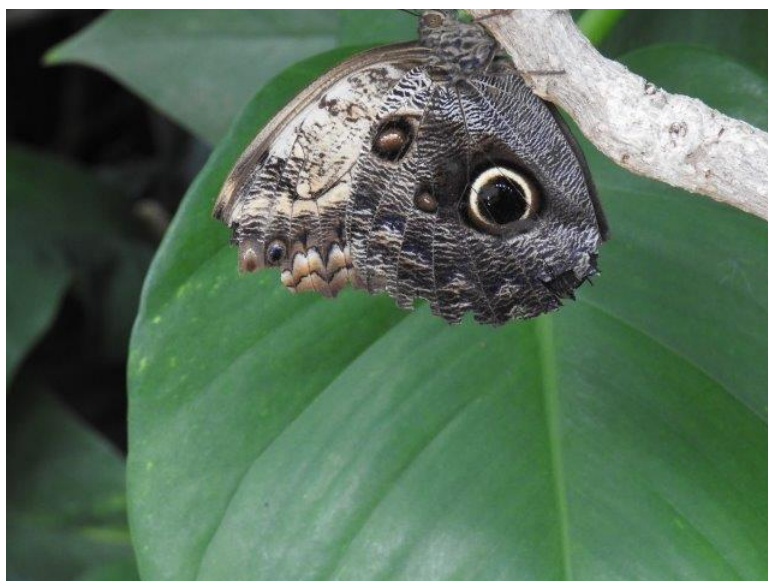

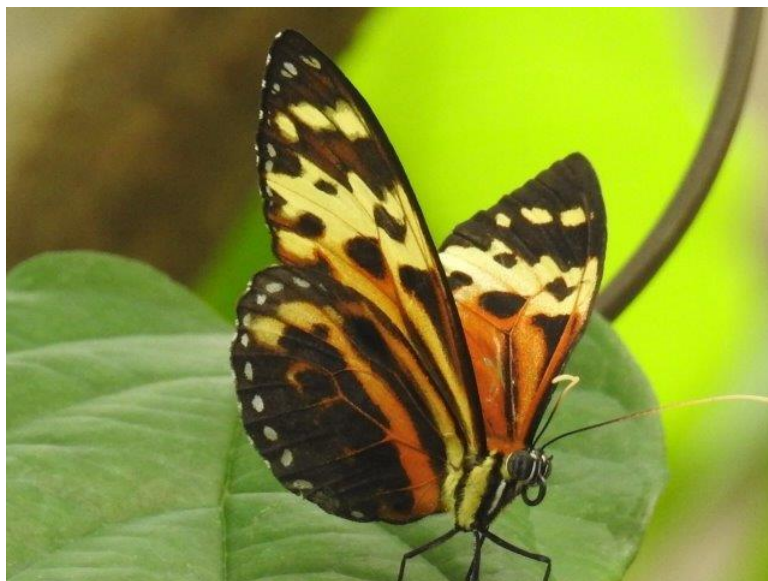

12.6.2017 יום ב'

בבוקר עדיין במלון בדנבר. אחרי הצהרים נוסעים לשדה התעופה ולפנות ערב מתחילים במסע הביתה. מחר יום ג' נישן במלון בשדה התעופה בלונדון. אנחנו נוהגים לעצור בחניית ביניים כדי שנוכל לישון ולנוח קצת בדרך הארוכה הזו בין ישראל לארה"ב. נוחתים בארץ ביום ד' אחה"צ.